

Náš kraj

Glasilo Krajevne skupnosti Zminec

4/2016

Številka 4, december 2016

VSEBINA

- 3 **Uvodna misel** (Janez Kožuh in Katja Kožuh)
- 4 **Leto 2016 v KS – Zminec** (Janez Kožuh)
- 5 **Srečanje starejših krajanek in krajanov** (Anja Dolenc)
- 5 **Kako so okoliški kraji dobili ime** (Vida Dolenc)
- 6 **Nujno je mlade ljudi 'zgraditi' v samozavestne ljudi, ponosne, privržene tradiciji!** (Ivan Oman)
- 8 **Notarski zapis prodaje oziroma nakupa kmetije 'po starem'** (Marjeta Maček)
- 9 **Od klekljanih prtičkov do klekljane slovenske zastave za 25 let slovenske samostojnosti** (Mojca Ferle)
- 11 **Intervju z Blažko Šubic** (Katja Kožuh)
- 15 **Nogomet ni le šport, je način življenja** (Monika Bergant)
- 16 **Kulturni kotiček** (Katja Kožuh)
- 17 **Kulinarični kotiček** (Simona Maček)
- 19 **Zadovoljni z dogodki, pogrešamo pa delovno podpora ...** (Gorazd Šorn)
- 22 **Aktualno** (Janez Kožuh)
- 22 **Mnenja in pisma bralcev** (Anica Ziherl)

Cerkveni zvonik. (Foto: Klemen Bergant)

NAŠ KRAJ

Glasilo Krajevne skupnosti Zminec

Številka 4, december 2016

Uredila: Katja Kožuh

Za vsebino člankov odgovarjajo avtorji.

Jezikovni pregled: Katja Kožuh

Grafično oblikovanje znakov za glasilo: Anja Rupar

Idejna zasnova strani: Katja Kožuh

Oblikovanje in tehnična priprava za tisk: Anja Rupar

Fotografija na naslovnici: Tomaž Šubic

Izdala in založila: Krajevna skupnost Zminec

Tisk: Tiskarna SOKOL, d. o. o., Gabrjk

Naklada: 350 izvodov

Zminec 2016

Izdajo glasila je finančno podprla Občina Škofja Loka.

Občina
Škofja Loka

KS Zminec

UVODNA MISEL

Spoštovane krajanke in krajani
Krajevne skupnosti Zminec!

Zakorakali smo v zimski čas, na
vrata trkajo božični in novoletni
prazniki. To so dnevi, ko ljudje običa-
jno malo upočasnimo svoj delovni
ritem in namenimo več časa svojim
najbližjim. Ravno pravi čas, da vam v
branje ponudimo novo številko glas-
ila Naš kraj.

Pri nastanku je sodelovala že uteče-
na zasedba s Katjo na čelu uredniš-
va, za grafično podobo pa je tokrat

poskrbela Anja Rupar iz Bodovelj.
Zelo si želim, da bi bile krajanke in
krajani bolj dejavni, saj je edino to
zagotovilo za raznovrstnost prispe-
vkov, ki bodo lahko še naprej za-
dovoljili čim širši krog bralcev.

Upam, da vam bo branje letošnje
številke v veselje. Iz srca vam voščim
vesele božične praznike in veliko
sreče, zdravja in veselja v prihodnjem
letu.

Janez Kožuh,
predsednik sveta KS – Zminec

BESEDE UREDNICE

Naj vam adventni čas in božično
novoletne praznike polepša branje
že četrte številke krajevnega glasila
Naš kraj. Želim vam prijetno branje
in vse dobro. Naj vam dobri možje
uresničijo kakšno izmed skritih žel-
ja. Sama sem jih izrazila v naslednji
pesmi, malo za šalo, malo zares.

Katja Kožuh,
urednica 4. številke

DRAGI BOŽIČEK

*Prinesi, prosim, nekaj škafov
smiselnih nasmehov za čez leto.
Prinesi za poletje nov klobuk
s svilenim trakom.
Prinesi zdravja polne borovnice za v
kolač
in češnje, jagode in hruške in maline
...*

*Prinesi daljnogled in kompas in
očala.*

*Prinesi pest nasvetov,
ki jih bom, vsaj tokrat, poslušala.*

*Prinesi tudi topel šal
in set skodelic
za dišeči čaj počasne Zime.*

*Prinesi pritrtilni rokopis,
da vse slabó in staro enkrat mine ...
Prinesi nov naslov prijetnega čudaka
in vonj vznemirljivega, toplega zraka.*

*Z navihanim pozdravom ...
Pa lepo se imej.
Previdno vozi
mimo mrzlih loških mej ...*

Katka Copatka

SVET KS – ZMINEC V LETU 2016

Naj povzamem le nekaj točk, ki so bile obravnavane na svetu KS.

Marca nam je občina poslala idejne projekte glede umestitve kanalizacije v prostor za vas Bodovlje, Zminec (stari del) in del vasi Zminca ob Kajbetu. Projekte smo predstavili ožjim odboru, ki ste jih imenovali prebivalci Zminca in Bodovelj. Pristojni bodo projekte proučili in nam javili, kdaj bomo organizirali sestanke za posamezne skupine, kjer se boste odločili o možnosti skupne čistilne naprave.

V mesecu juliju smo dobili obvestilo občine o preusmeritvi nekaterih avtobusov na obvoznico, kar je prebivalcem Bodovelj, Bodoveljske grape, in dela Zminca (proti Kajbetu) ter Podpulfrce bistveno poslabšalo življenjske pogoje, saj so ostali brez avtobusnih prevozov. V imenu KS sem na občino poslal pismo o nestrinjanju z njihovo odločitvijo. Vse, kar so nam obljubili je, da v prihodnosti v Bodovljah načrtujejo neke nove postaje, kjer naj bi ustavljalo več avtobusov. Na občino sem poslal naslednjo pripombo;

PRIPOMBA NA PREDLOG PREUSMERITVE AVTOBUSOV NA OBVOZNICO

Spoštovani!

Pred dnevi sem prejel predlog o preusmeritvi večine avtobusov z dne 1. 9. 2016 na Poljansko obvoznico. Menim, da je za del krajanov KS – Zminec (Bodovelj, Bodoveljske grape in del Zminca), ta predlog popolnoma nesprejemljiv. Sprašujem se, kaj bodo storili ti krajanje, če bodo hoteli uporabiti javni prevoz proti Šk. Loki; ali se bodo odpravili kar peš proti Loki ali proti Zmincu, kjer bodo po 1,5 km hoje (tudi po nevarnem cestišču) prišli do avtobusnega postajališča!?

Razumem občinsko strategijo, ki hoče umakniti prevoze skozi staro mestno jedro, ob takšni strategiji pa bi kljub vsemu morali zagotoviti avtobusno postajališče v Bodovljah, na obvoznici. To početje je diskriminatorno. Navdaja me z občutkom, da žal nismo vsi občani občine Škofja Loka v enakopravnem položaju.

S spoštovanjem,

Janez Kožuh, predsednik sveta KS – Zminec

V KS smo podali tudi pripombo na ARSO glede okoljevarstvenega soglasja povečanja proizvodnje v Knauf Insulation v Bodovljah.

Na septembrski seji smo potrdili predlog investicij za leto 2017.

Predlog investicij za leto 2017:

- 6.000,00 € - cesta Sečnik – Bokal
- 28.000,00 € - odcep Jamnik (JP901627)
- 8.500,00 € - Blegoška cesta – Potočnik (JP901521)
- 10.000,00 € - Sv. Florijan – Sopotnica (JP901553)
- 3.374,46 € - razne preplastitve
- 2.500,00 € - financiranje dejavnosti KS
- 11.200,00 € - obnova prostorov KS

Za leto 2018 je predvideno asfaltiranje lokalne ceste v Bodoveljski grapi do meje s KS Mesto in dela ceste skozi Sopotnico.

Ceste, ki so na čakajočem seznamu za asfaltiranje:

- JP 901554 Sopotnica – Sv. Florijan
- JP 901541 Zminec – Mežnar
- LC 401111 Zminec – Sopotnica
- JP 901543 Odcep Breznica
- JP 901521 Blegoška cesta – Potočnik
- JP 901601 Okršlan – Zadobnik (100 m)
- JP 901571 Sopotnica – Žerinc
- JP 901621 Zminec – Staniše – Jamnik
- JP 901626 Bukovski g. – Bukovšek

V letu 2016 smo na KS poskrbeli tudi za letno vzdrževanje cest in čiščenje avtobusnih postajališč. Izvedli smo nekaj manjših investicij na igrišču, financirali golaž za Prešernove pohodnike na Zavrh, sofinancirali Miklavževa darila za otroke in organizirali vsakoletno pogostitev za starejše krajanje.

*Janez Kožuh,
predsednik sveta KS – Zminec*

KS Zminec
Zminec 35
4220 Škofja Loka

SREČANJE STAREJŠIH KRAJANK IN KRAJANOV

V petek 18. 12. 2015 smo člani KS – Zminec organizirali že kar tradicionalno srečanje starejših krajanek in krajanov. Na srečanje, ki se vsako leto odvija v gostilni Pri Kajbitu, povabimo tiste, ki so stari 75 let ali več. Pregovor, ki pravi, da dober glas seže v deveto vas, se je zopet potrdil, saj se je novica o srečanju očitno

še razširila, kar lahko sklepamo po številu udeležencev. Letos se je na srečanju zbralo več kot 40 starejših.

Po večerji smo poleg prijetnega kramljanja dogajanje popestrili še z nekaj zabavnimi vložki. Tudi tokrat sta zbrane pozdravila in nagovorila župan g. Miha Ješe in župnik g. Matej Nastran. Za smeh sta poskrbeli gospe iz Preddvora s svojimi skeči, za glasbeno vzdušje pa naš Rudi na harmoniki, ki sta ga s petjem spremljali žena in hči.

Ker je odziv vsako leto zelo pozitiven, kar nakazuje vse večja udeležba in odlično vzdušje, bomo srečanje tudi v letu 2016 zagotovo ponovili. Člani sveta se že veselimo druženja z vami.

Avtorica prispevka: Anja Dolenc

Foto: Stanko Livk

KAKO SO OKOLIŠKI KRAJI DOBILI IME

Marsikoga zanima ime njegovega rojstnega kraja ali kraja, kjer živi – od kod ime, kako je nastalo, kaj pomeni. Znanstveno se z zgodovino besed, tudi krajevnih imen, ukvarja etimologija, ki ugotavlja njihov izvor in pomen. Krajevna imena so pogosto že sama po sebi jasna. Nekatera imajo splošen pomen naselja, mnogo je takih, ki označujejo obliko površja, spet druga naselja so imenovana po rastlinstvu, ki je bilo za ta kraj značilno. Nekatera so ime povzela po 'patronu' cerkve.

V prvi številki krajevnega časopisa Naš kraj je bil že pojasnjen izvor imena Zminec. Takole piše rojak iz Breznice, prof. dr. Lovro Sušnik: »Krajevno ime Zminec je na slovenskem enkratno. V naši imenoslovni literaturi ni razlage zanj. Prvi zapis v urbarjih Loškega gospostva iz leta 1291 je Trachen, urbar iz leta 1501 piše že Smintzi. Trachen je Drache, zmaj, zmija in je očitno preveden Zmijic, Zminec. Zminec je torej dobil ime po zmijah, kačah.« Bodovlje so v ustju Bodoveljske grape in so v urbarju zapisane Vodeul, Fundavel, Wodobli. To zadnje ime bi bilo lahko

tudi Vodovli, kar bi lahko označevalo vodovlje ali vodovje, vendar tukaj okoli ni večjih voda. Vas Staniše v imenu samem nosi pomen naselja, vas Svetega Petra hrib pa ima ime po cerkvi v Bodovljah, katere zavetnik je sv. Peter. Breznica pod Lubnikom nosi ime po brezah, Gabrovo pa po gabrih. Obe vasi družijo cerkev Sv. Lovrenca. O vasi Sopotnica pa prof. Ivan Dolenc piše takole: »Ime ima po potoku Sopotnica, ki se štiri kilometre od Škofje Loke zliva v Poljansko Soro. Potok Sopotnica izvira visoko v hribih, ki se vlečejo od Lubnika proti Poljanski dolini in skače od tolmana do tolmana v majhnih slapovih v Sopotniško grapo. Pri tem povzročajo, zlasti ob dežju, močan šum, sopot, ki se ga posebno ponoči sliši daleč naokoli. Od tu njegovo ime. Ime Sopot in Sopotnica dobiš menda povsod, kjer prebivajo Slovani.« Sv. Florijan nad Zmincem pa je dobil ime po zavetniku sv. Florijanu, čigar cerkev stoji v Sopotnici in združuje obe vasi.

Raziskovanje izvora krajevnih imen je zanimivo, in vsi, ki bi želeli o tem vedeti še kaj več, si lahko boljše razlage preberejo v Krajevnom leksikonu Slovenije, knjigi Moja rast Ivana Dolenca ali knjigi Pot kulturne dediščine.

Avtorica prispevka: Vida Dolenc

»NUJNO JE MLADE LJUDI 'ZGRADITI' V SAMOZAVESTNE LJUDI, PONOSNE, PRIVRŽENE TRADICIJI!«

Ivan Oman je Človek z veliko začetnico in širokim pogledom. Zelo smo veseli, da je za Naš kraj zapisal nekaj besed o zgodovini in formiranju naše krajevne skupnosti. Z vsestransko primerjavo med 'včasih in zdaj' je odprl tudi nekatera vprašanja, ki bodo morda zlasti pri mlajši populaciji prebudila premišljevanje o resnični vrednosti tradicije in pomenu dela naših prednikov. Prav ti so poskrbeli za svet, ki se nam prevečkrat zdi povsem samoumeven. V besedah starejših se skrivajo neštete modrosti, ki so v sodobnem kaosu in razvrednotenju vsega, kar je povezano s preteklostjo, več kot dobrodošle. (Katja Kožuh)

ZAČETKI FORMIRANJA KRAJEVNE SKUPNOSTI

Krajevna skupnost Zminec, taka, kot jo vidimo sedaj, formalno, kot nekakšna mini občina, s predsednikom in Svetom KS, je nastala tam nekje okrog leta 1970. Skupnost "kar tako," brez svoje "oblasti", je pa stara stvar. Neke elemente organizirane skupnosti je prispevalo že združništvo. Nekaj let pred začetkom druge vojne so namreč kmetje ustanovili strojno zadrugo. Potem, po koncu vojne, kakšno leto, mogoče dve po 1945, ko je politika 'forsirala' ustanavljanje zadrug, je prišlo do ustanovitve Nabavno prodajne zadruge (Naproza). Ta je bila predhodnica nekoliko pozneje ustanovljene

splošne Kmetijske zadruge. Njen delokrog je bil prav območje sedanje Krajevne skupnosti. Glavno delovanje te zadruge je bil promet z lesom. Torej, področje gozdarstva. Nekaj let, seveda. Potem je politika to dejavnost zadrugam vzela in jo prenesla na novo ustanovljena Gozdna gospodarstva (GG). V Zmincu smo nekako srečno preživeli tisto obdobje od države (partije) vsiljenega ustanavljanja kmetijskih obdelovalnih zadrug (Kolhozov, po sovjetskem modelu). Če se ne motim, v Poljanski dolini so ustanovili dve, eno v Stari Loki. Pri nas, v Zmincu, se je pa nekako izšlo. Najhujši pritisk se je začel po kominformu leta 1948 in se nadaljeval še kakšni dve leti. Potem pa so odnehali. Seveda so v tem času 'privijali' z davki, z namenom, da bi kmetje klonili, pa niso.

TEŽKI ČASI

Katero obdobje je bilo najtežje za Zminec? Ne vem, kaj naj rečem. Ali naj govorim o času vojne in sovražne okupacije 1941 – 45? To je povzročilo

tudi revolucijo in državljansko vojno, ki je terjala žrtve na obeh straneh in tako rekoč spremenila tok časa. Ne! Bom pa omenil naravne nesreče. Povodnji. Posebej tiste v letih 1926 in 1927. Te so uničile veliko polj in mostov, kar je bilo v našem kraju že kar stalnica. Vse, dokler nismo leta 1981 zgradili betonskega. Pri gradnji tega mostu gre velika zahvala Stanetu Primožiču.

GRADNJA ZADRUŽNEGA DOMA

V času glavne kampanje za gradnjo združnih domov v Sloveniji smo v Zmincu šli mimo tega. Nekaj let pozneje, mislim, da je bilo to že leta 1952, se je pa pokazalo, da zadruga tako stavbo potrebuje. Najprej se je zgradilo garažo za združni kamion, pozneje pa celo poslopje. Občina Šk. Loka, je zagotovila ugoden kredit z namenom, da bodo v domu zagotovljeni prostori ne le za združno poslovanje, pač pa tudi za družbeno dejavnost. (Naj spotoma omenim, da takrat nismo več imeli svoje občine.

Foto: Katja Kožuh

Že ob prvi reformi komunalnega sistema je bila občina Zminec vključena v občino Šk. Loka. Tako smo v Zmincu že drugič izgubili občino. Prvič so jo odpravili že Nemci v času okupacije.) Z združenim domom smo torej dobili prostore za sestanke, razna predavanja, tečaje ter seveda za Krajevno skupnost.

RAST ZMINCA

Zminec je svoj čas imel nekaj čez trideset hišnih števil. Sedaj jih je čez sto več. Prva obsežnejša gradnja se je pričela tam okrog leta 1970, no, mogoče, da tudi kakšno leto prej. Ampak, o tem je cela zgodba. Do takrat je bila urbanistična politika zelo restriktivna, graditi je bilo dovoljeno le v krajih, kjer je bila npr. šola, trgovina itd., tega pa v Zmincu ni bilo. Nato se je z novim zakonom to nekako sprostilo. Zato so nekateri brž kupili gradbene parcele. Na občini so pa medtem našli v zakonu luknjo, ki je omogočala, da občina še vedno stvari po svoje ureja. In so to tudi napravili. Kazalo je, da so ti, ki so kupili parcele, denar praktično vrgli proč. Takemu izigravanju ljudi sem se kot odbornik Občinske skupščine odločno uprl. Na občini so popustili, takrat je vas Zminec pričela rasti. Od takrat je, kot sem že dejal, v Zmincu najmanj sto hiš več. Če se pa po desetletjih tega razvoja o vsem tem trezno razmisli, se nam zastavi vprašanje, če je sploh pametno, da se kmečke vasi spremenijo v predmestna stanovanjska naselja. Kajti to prinese marsikaj s seboj. Nove prebivalce marsikaj moti, kar je za stare (kmečke) nekaj povsem neizogibnega in normalnega. Recimo "vonjave" gnoja, gnojevke predvsem.

Pa tudi onesnaženje cest s traktorji. Če na kmete gledajo zviška, tega ne morem reči, vem le to, da je to slovenska posebnost, pri drugih narodih je kmet spoštovan poklic.

RAZVOJ KMETIJSTVA

Naravnost nepredstavljivo! Ko sem leta 1960 prevzel kmetijo, smo delali še vse po starem. Pridelovali vsega po malem. (Naj mimogrede omenim, da me je takratni župan Osovnikar vprašal, zakaj se ne specializiramo. Zato, da nas ne morete uničiti, sem mu odgovoril. No, sedaj smo specializirani, ampak drugačne izbire sedaj ni!) Delalo se je ročno in s konjsko vprego. Počasi so prihajale kosilnice, leta 1965 prvi traktor. To je bil začetek opremljanja s stroji. Tekom desetih let se je pa vse spremenilo. Tista leta do vseh teh sprememb so bila pa najtežja za - kmetice. Ni bilo več dekel, tudi dninaric ne več, strojev ni bilo (tudi gospodinjskih aparatov ne!), delo se je opravilo vse po starem, košnja, pletev, žetev. Kmečka gospodinja je bila pa vse: gospodinja in mama, dekla in hlapec obenem. Razvoj kmetijske tehnike in tehnologije je prinesel take spremembe, ki si jih vnaprej ni bilo mogoče predstavljati.

PROPADANJE KMETIJ

V Zmincu je bilo svoj čas sedem kmetij. Ostali sta dve. Prva - pri Primcu- je propadla v drugi polovici devetnajstega stoletja. Vsaj za to ni bil kriv socializem. Kaj lahko pa alkohol. Vem pa ne. Zakaj so propadle kmetije v Sopotnici, da jih je pokupil Dolenc, ter jih pogozdil, tudi ne vem. Tudi za te ni bil kriv "socializem," to

se je dogajalo v času med obema vojnama. Kriv je bil edino za Sušnika v Breznici. Sicer je pa treba vedeti: v t.i. socializmu je potekala 'favorizirana' industrializacija in s tem deagrarizacija. Če te (državno-planske) 'favorizacije' ne bi bilo v svobodnem tržnem gospodarstvu, bi bil ta proces počasnejši, v končni fazi pa temeljitejši, vsekakor pa racionalnejši. To bi prineslo tudi strukturne spremembe v kmetijstvu. Seveda v razmerah gospodarske konjunktore. V času recesije so perspektive drugačne.

PRIHODNOST NAŠE KRAJEVNE SKUPNOSTI

Ali imajo mladi motivacijo za ohranjanje podeželske kulture, načina življenja, miselnosti ... ? Odvisno predvsem od vpliva okolja, vzgoje v družini in v šoli. Če jim bomo samo pripovedovali, kako je hudo ... kako se nič ne splača ... ? Nujno je mlade ljudi "zgraditi" v samozavestne ljudi, ponosne, privržene tradiciji!

Avtor prispevka: Ivan Oman

Foto: Marko Kožuh

NOTARSKI ZAPIS PRODAJE OZIROMA NAKUPA KMETIJE 'PO STAREM'

POGLED V ZGODOVINO

Wikipedija: Zgodovina ali redko historija je veda, ki raziskuje človeško vedenje skozi čas. Je interdisciplinarna in humanistična veda, ki preučuje človeško družbo od njenega nastanka v času in prostoru. Njena naloga je, da kritično in nepristransko raziskuje dogodke v preteklosti in ohranja zgodovinski spomin, saj nam poznavanje zgodovine omogoča razumevanje sedanjosti in nam istočasno omogoča videnje prihodnosti.

Pred leti sem se seznanila s skoraj 80 let starim in zanimivim dokumentom, z datumom 13. 12. 1937. Ta dokument je notarski zapis o prodaji oz. nakupu kmetije. Prodajalec si je zase in za ženo na kmetiji izgovoril dosmrtne pravice. Kaj vse je ta 'prežitek' vseboval? Vabim vas, da preberete.

Prepis sem prepisala brez imen, priimkov (uporabila sem formulaciji prodajalec in kupec), brez naslovov in cen. Ob branju besedila notarskega zapisa boste morda pomislili, da je v njem veliko slovničnih napak, vendar je to jezik tistega časa. Starejšim bodo besede poznane, za mlajše pa tudi upam, da jim bo besedilo zanimivo in razumljivo.

NOTARSKI ZAPIS

Pred menoj Šinkom Števom, javnim notarjem v Škofji Loki so stranke prodajalec posestnik v __, njegova soproga od ondi in kupec posestnikov sin v __, sklenile sledečo kupno pogodbo in preklic dedinske pogodbe:

Prvič: Prodajalec prodaja in odstopa svojo pod hišno številko __ v __ nahajajočo se domačijo, na kateri je on živel in kmetoval, z vso živo in mrtvo pritiklino ter vsemi premošnjami, z vsemi pravicami in dolžnostmi, s katerimi je do sedaj sam to domačijo posedoval in užival ali pa v to pravico imel, kupcu v last, zlasti mu pa prodaja vse svoje kjerkoli nahajajoče se nepremičnine tu popisane ali pomotoma izpuščene posebno one vložka __ katastralne občine __, kar kupec za dogovorjeno kupnino __ din v last

kupuje. Prodajalec dovoljuje, da se sme vknjižiti lastninska pravica tu prodanih nepremičnin za kupca.

Drugič: Obojestransko dogovorjena kupnina se poravnava na sledeči način:

a) prodajalec si izgovori za sebe na prodani domačiji dosmrtno izključljivo gospodarstvo in uživanje cele prodane domačije s pravico, da sme do svoje smrti živeti s svojo soprogo na tej domačiji. Vkljub temu pridržku prepusti prodajalec začasno toda le do preklica tudi gospodarstvo prodane domačije kupcu s pridržkom, da mu sme to pravico gospodarstva odvzeti vsak čas brez navedbe razloga. Kupec dovoljuje, da se sme istočasno s prepisom kupljenih nepremičnin na njegovo ime zaznamovati pri teh nepremičninah tudi omejitev lasti v smislu, da pripada izključljivo gospodarstvo in uživanje teh nepremičnin prodajalcu do njegove smrti. Te prodajalčeve pravice cenijo stranke radi odmere pristojbin enkrat za vselej na __ din ter jih s tem zneskom upoštevajo pri kupnini.

b) svoji soprogi izgovori in določa prodajalec na prodani domačiji za čas po svoji smrti sledeče dosmrtne pravice: izključljivo stanovanje v sobi imenovani »hišca« prodane hiše, v katero sobo bo moral kupec postaviti na lastne stroške na vsakokratno zahtevo __ krušno peč, pravico prebivati v družinski sobi ter se greti pri peči in na peči, souporabo veže, souporabo kleti in prostora na veži, prosto pot do teh prostorov in okrog hiše, vsa potrebna že razcepljena drva iz domače zaloge, pravico zajemanja vode iz domačega vodovoda, skupno hrano s kupcem in njegovo družino, vso potrebno obutev za delavnik ter v bolezni priboljšek v hrani in postrežbo. Kot priboljšek bo moral dajati kupec po prodajalčevi smrti njegovi vdovi vsako leto po štiri mernike pšenice, štiri mernike rži, štiri mernike ajde, šest kilogramov suhega špeha, osem kilogramov kuhanega masla, deset kilogramov suhega prašičevega mesa, dvanajst kilogramov sladkorja, tri kilograme cikorije, tri kilograme kave, osem kilogramov suhih orehov, vsak dan en liter svežega neposnetega kravjega mleka in eno sveže jajce, ves krompir, kostanj, zelje, ješprenj, kašo, repo, solato, petrolej, sol in žveplenke, vkolikor bo teh reči zase potrebovala in kar ji bo moral dajati kupec na vsako njeno zahtevanje. Za slučaj, da bi za kako leto ne zahtevala vsega gorenjega priboljška, bo kupec za dotično leto ostanka te dajatve oproščen. Kot nadaljni priboljšek določa prodajalec svoji soprogi za čas po svo-

ji smrti izključljivo vživanje vsega sadnega pridelka ene hruške, ene jablane, ene češnje in ene slive, katera drevesa si bo smela izmed sadnega drevja na domačem vrtu enkrat za vselej sama odbrati, ter neomejeno vživanje vsega lesa na onem delu gozda v »plazeh«, ki se razteza od meje K.J. do drče, ki pridrži izpod njive imenovane »sadvje«, ter od vznožja do vrh griča, na katerem delu gozda bo smela ves les bodisi igličast ali listnat poljubno sekati ter ga za se porabljeni ali pa prodajati. Radi odmere pristojbin cenijo pogodniki vse te pravice __ enkrat za vselej na __ din, ter jih s tem zneskom upoštevajo pri kupnini.

c) ostanek kupnine v znesku __ din s čemur je izkazana cela kupnina po __ din pa daruje prodajalec kot nadaljnji priboljšek svoji soprogi ter ji bo moral izplačati ta znesek kupec v zaporednih enakih letnih obrokih po __ din počenši s prvim obrokom v enem letu po prodajalčevi smrti ter potem vsak nadaljni obrok vsako nad-

aljno leto do polnega plačila in sicer do zapadlosti brez obresti. Kupec dovoljuje, da ima to notarsko pismo glede izterjanja tega ostanka kupnine ob zapadlosti takojšnjo izvršilno moč.

Tretjič ...

Četrtrič ...

Dokument vsebuje deset točk. Naredila sem prepis prvih dveh, ki sta najbolj zanimivi. Kaj je mernik? To je večja lesena posoda z ročajema ob straneh, je prostorninska mera za žito in meri približno 30 litrov.

Naloga zgodovine je tudi ohranjanje virov iz preteklosti. Ker je bil original dokumenta v slabem stanju, smo leta 1981 na sodišču prosili za overjen prepis, ki ga hranimo doma.

Avtorica prispevka: Marjeta Maček

OD KLEKLJANIH PRTIČKOV DO KLEKLJANE SLOVENSKE ZASTAVE ZA 25 LET SLOVENSKE SAMOSTOJNOSTI

V literaturi o čipkarstvu večkrat zasledimo podatke, da so pred prvo svetovno vojno na Loškem klekljali tudi v Stari Loki, Škofji Loki in Zmincu. Tedaj so na Loškem s Poljansko in Selško dolino naštel skupno 4000 klekljaric. Pozornost je pritegnila navedba Zminca.

Moj prvi spomin na klekljano čipko v Zmincu sodi v čas, ko sem se v zgodnjih popoldnevih vračala iz šole. Pot me je vodila z avtobusne postaje proti domači hiši mimo sosedov Pavlinovih, kjer je na dvorišču pred hišo stala manjša mizica, za njo pa je sklonjena nad »punkljem« - klekljarsko blazino - sedela mama Urša. Čas si je v starosti krajšala s klekljanjem čipk. Podatkov o drugih zminških

Pavlinova mama Urša pri klekljanju v družbi z nečakom Ivanom Kržišnikom, začetek 80. let 20. stoletja; foto: iz zasebnega arhiva

klekljaricah nisem zasledila.

Pavlinova mama Urša je bila ena redkih klekljaric, ki je popoldneve preživljala za punkljem. Sredi 80. let 20. stoletja so bile starejše klekljarice tiste, ki so to umetnostno obrt ohranjale pred skorajšnjim zamrtjem. Laž-

je in bolje plačano delo v tovarnah sta bila vzrok, da se je klekljanju zlahkoto odrekla marsikatera ženska. Čas po drugi svetovni vojni obrtni dejavnosti ni bil naklonjen.

Z nastankom samostojne Slovenije se je odnos do slovenske kulturne

Slovenska lipa, vzorec narisala: Vida Kejžar, čipko naklekljala: Mara Ferle; foto: Maja Ferle

dediščine počasi spreminjal na bolje. Klekljana čipka je postala eden od simbolov slovenske identitete.

Tudi v Bodovljah, Zmincu in na Sv. Petra hribu je danes aktivnih več klekljaric. Posamezne so članice društva Deteljica v Gorenji vasi, kjer na letnih razstavah redno razstavljajo svoje izdelke in sodelujejo tudi pri večjih vseslovenskih projektih.

Eden takih je bil tudi čipkarski projekt ob srebrnem jubileju samostojne slovenske države: klekljana slovenska zastava za 25 let slovenske samostojnosti. Vodja projekta je bila Tanja Oblak iz Ljubljane. Zastava je sestavni del umetniške instalacije, ki je nastala po zamislih prof. dr. Jasne Hrovatin in doc. dr. Mojce Perše iz Fakultete za dizajn. V projektu je sodelovalo petindvajset klekljaric iz petindvajsetih slovenskih občin: iz Cerčna, Domžal, Grosuplja, Horjula, Idrije, Ilirske Bistrice, Izole, Kanala ob Soči, Kobarida, Kopra, Kozine, Kranja, Ljubljane, Logatca, Nove Gorice, Prebolda, Raven na Koroškem, Ročinja, Slovenj Gradca, Smlednika, Šentjanža pri Dravogradu, Škofje Loke, Tolmina, Železnikov in Žirov. Sklekljale so koščke, ki jih je Tanja sešila skupaj in nastala je slovenska zastava dimenzij 2 m x 1 m. S širšega loškega območja so bile

k sodelovanju povabljene tri klekljarice: Mici Koblar iz Železnikov, Marica Albreht iz Žirov, škofjeloško občino je zastopala Mara Ferle iz Zminca.

Mama Mara se je klekljanja naučila že v zgodnjih otroških letih, ko je stari mami pomagala pri izdelavi čipk za DOM Ljubljana. V času nadaljnega šolanja, zaposlitve, ob skrbi za družino in gradnji hiše je punkelj sameval, a tu in tam je še sedla in kaj malega naklekljala. Ko sta z očetom zaključila službo oskrbnikov v koči na Blegošu, je klekljanje v prostem času postalo njena prva prioriteta in sprostitev. Sodeluje v klekljarski skupini pri društvu upokojencev Škofja Loka, je članica klekljarskih društev Cvetke v Žireh in Deteljica Gorenja vas.

Svoje čipke razstavlja na društvenih razstavah in dogodkih. Kot članica mednarodne organizacije za klekljano in šivano čipko OIDFA, je s svojimi čipkami sodelovala na predstavitvi slovenskih čipk na svetovnem čipkarskem kongresu v Kiotu na Japonskem leta 2010, v Adelajdi v Avstraliji leta 2014, prispevala je čipke za oltarne prte cerkva v Lurdu,

Brezjah in Strunjanu, čipke za čipkarske koledarje in druge slovenske čipkarske projekte. Izziv so ji stari vzorci v zahtevnih tehnikah in vzorci za klekljano slovensko čipko risarke Vide Kejžar.

Zastava, za katero je mama izdelala dva pravokotnika v modri barvi, je gostovala na različnih prireditvah: 18. junija, na tradicionalnem 48. romanju bolnikov, invalidov in starejših na Brezjah, je zastavo blagoslovil mariborski nadškof in metropolit Alojzij Cvikl, v času svetovnega čipkarskega kongresa v Ljubljani so jo razstavili v avli državnega zbora, ob dnevu državnosti je bila na ogled v predsedniški palači. Klekljarice, ki so sodelovale pri izdelavi, je na praznični dan sprejel predsednik države Borut Pahor. Umetniška instalacija s klekljano slovensko zastavo je trenutno v ljubljanski stolnici (na ogled do 13. oktobra).

Avtorica prispevka: Mojca Ferle

Vir: <<http://www.oblaktanja.com>> ; dostop,

22. 9. 2016

Klekljarice pred zastavo v predsedniški palači; foto: Maja Usnik

»VSE, KAR SEM DEJANSKO NAREDILA, JE BILO TO, DA SEM SE ODLOČILA MED VSAKDANJIM ŽIVLJENJEM IN NEČEM NOVIM.«

Počitniško delo v Ameriki Intervju z Blažko Šubic

Brown Ledge Camp. (Osebni arhiv Blažke Šubic)

Blažka Šubic, preprosto in zabavno dekle iz Zminca, je letošnje poletje opravljala zelo zanimivo počitniško delo. Odpravila se je v ZDA, v dekliški kamp Brown Ledge, kjer je s še štirimi dekletimi z različnih koncev sveta skrbelo za 32 konj. Prijazno je privolila, da bo v intervjuju za naše krajevno glasilo opisala svojo nadvse zanimivo in zabavno izkušnjo. Upam, da bo s svojo odkritosrčnostjo in pogumom marsikoga prepričala, da uresničitev največjih želja ni pametno odlagati v negotovo prihodnost, saj ne moremo vedeti, koliko priložnosti nam bo življenje še ponudilo.

Blažka, tvoje letošnje počitnice so bile nekaj prav posebnega. Kdaj in kako se ti je porodila ideja o počitniškem delu v Ameriki?

Po novem letu sem se odločila, da bom letos šla v ZDA, čeprav nisem imela pojma kako, kdaj, kje bom dobila denar ... Vendar, 'kjer je volja, tam je pot'. V tem primeru je bila volja res močna, torej je tudi pot dobila svoje smernice. Že čez slaba

dva tedna po odločitvi sem odkrila program poletnega dela v ZDA, ki ga izvaja STA potovanja in CCUSA. Brez pomislekov sem se prijavila. Morala sem opraviti intervju v Ljubljani, ki je bil v bistvu prav prijeten pogovor. Predložiti sem morala razna potrdila, npr. o nekaznovanosti in reference, da sem primerna za delo, ter plačati prvi obrok prijavnine. Odločila sem se, da bo moja glavna naloga skrb za konje. Dokaj hitro sem dobila e-pošto šefa poletnega kampa in se z njim pogovorila preko Skype-a. Tako sem dobila delo v Brown Ledge, dekliškem kampu, na obali jezera Champlain, blizu mesta Burlington v zvezni državi Vermont, ki je poznana po zelenih hribih in javorovem sirupu.

Kako si se pripravila na odhod, si se soočala s kakšnimi problemi?

Problemov niti ni bilo. Kamp mi je priskrbel letalsko vozovnico, morala pa sem urediti vizo na Ambasadi, si urediti zavarovanje ipd. 12. junija sem se odpravila od doma in do cilja

letela s tremi letali. Pravzaprav je bila to moja prva izkušnja s tovrstnim načinom potovanja in moram reči, da je bilo zelo zanimivo. Seveda si zaradi neizkušenosti rahlo zmeden.

Vendar si končno prispela do kampa.

Da. Res lepega kampa, kjer sem se počasi uvajala v dnevno rutino. Skupaj s še štirimi dekletimi z različnih koncev sveta sem bila del Barn Crew-a, torej ekipe, ki je delala v hlevu s konji. Skrbele smo za 32 konj. Delo je vsebovalo predvsem zgodnje vstajanje, čiščenje boksov, hranjenje, nego, skratka, popolno oskrbo konj. Poleg tega sem pogosto priskočila na pomoč otrokom v hlevu, ki so imeli težave pri sedlanju ali samem pristopu do konja. Delo je bilo fizično zahtevno in pridobila sem kar nekaj mišic. (Smeh.) Rada bi poudarila, da nikakor nisem šla v Ameriko na počitnice, kot žal marsikdo misli. To je bilo pravo poletno delo in včasih ni bilo lahko, ampak napore odtehta nešteto lepih trenutkov in novih,

nepozabnih izkušenj.

Kako pa je bilo s prostim časom?

Delo je bilo razdeljeno v neka-kšni petdnevni rotaciji. To pomeni, da je vsako dekle delalo tri celotne dneve, sledil je četrti, ko je bilo pol dne prostega, peti dan pa je bil 'dela prost' v celoti. Prosti čas sem izkoristila za raziskovanje okolice kampa in mesta Burlington, veliko sem kolesarila, plavala v jezeru, kolikor se je dalo sem jahala, streljala z lokom in puško, preizkusila sem se celo v smučanju na vodi.

V tolikšnem času se zagotovo stkejo tudi nova prijateljstva ...?

Seveda. Kljub temu, da so bila moja prvotna skrb konji, sem bila 'counselor' petim štirinajstletnicam in jih vsak večer obiskala v njihovi hiški (cabin je majhna lesena hiška v katerih so bivali 'kemperji'). Če celo poletje vsak večer preživiš v družbi istih ljudi, se seveda z njimi spoprijateljš in se na njih nekako navežeš. Bolj kot njihova 'nadrejena', sem bila njihova prijateljica, s katero so se lahko sproščeno pogovarjale, šalile, ji s flomastri risale po nogah, lakirale nohte, zaupale svoje težave in podobno.

Tovrstno preživljanje prostega časa je za naše okolje nekaj povsem nenavadnega. Ni ravno običajno, da bi otroke za celo ali vsaj pol poletja poslali proč. Seveda pa je način življenja in sama miselnost ameriškega kulturnega horizonta zelo drugačna. Zanima me, kako si ti videla njihov način doživljanja otroštva oziroma že kar najstništva?

Mislím, da je ta kamp za nekatera

dekleta res pomemben del življenja, saj so se le tam sposobna povsem odpreti in biti to, kar so, ne da bi jih kdo obsojal ali 'postrani gledal'. Veliko je takih, ki v šoli in doma, skratka v življenju izven kampa, niso najbolje sprejete in težko najdejo prijatelje. Veljajo za čudaške, saj niso 'kul' glede na večinske družbene poglede. To je v Ameriki res močno prisotno. Punce Brown Ledge opisujejo kot svoj drugi dom, prijateljice v kampu pa kot svoje sestre. Ni čudno, da na koncu vse jokajo, ko je treba oditi domov, saj v resda kratkem času osebnostno zrastejo in lahko se veliko naučijo. Možnosti tako aktivnih in pravzaprav življenjsko poučnih počitnic, kjer lahko pridobiš veliko praktičnega znanja, pri nas ni. Dekleta imajo na voljo številne aktivnosti z izkušenimi 'counselorji'. Učijo se npr. tenisa, jahanja, streljanja, dramske igre, plavanja, smučanje na vodi ... Zaradi tako pestre ponudbe lahko vsako dekle poišče nekaj, v čemer je res dobro, in to večino lahko tekom poletja močno izboljša, kar kasneje v življenju ali morda pri poklicni odločitvi pride še kako prav. Direktorja Bill in Kathy sta po mojem

mnenju neverjetni in spoštovanja vredni osebi. Zaposlene učita, kako je potrebno prav vsaki izmed deklet nakloniti pozornost, ji prisluhniti v težkih trenutkih in jo ob napredku pri aktivnostih vedno nagraditi, pohvaliti, spodbujati ... Tako je prav vsaka posameznica enako pomembna. Posledično se v kampu ustvari res neverjetna energija. K temu še dodatno pripomorejo njegove številne tradicije npr. petje pesmi pri obrokih in v gledališču, bele nedelje ... Skratka, nikoli ni dolgčas. Predvsem pa se v tem času zaradi aktivnosti, ki spodbujajo pristne odnose, naučiš, da telefona skorajda ne potrebuješ.

Ko so se počitnice dekletom zaključile, so se tvoje šele začele ...

Res je. Okoli dvajsetega avgusta so dekleta odšla in se vrnila v običajno, s šolskimi obveznostmi natrpano življenje. Jaz sem v kampu ostala še nekaj dni, nato pa se mi je pridružil fant. Odpravila sva se na Divji zahod, novim dogodivščinam naproti. V teh (pre)kratkih dvanajstih dnevih sva doživela in videla marsikaj.

Lahko na kratko opišeš to vajino

Na konju. (Osebni arhiv Blažke Šubic)

popotovanje?

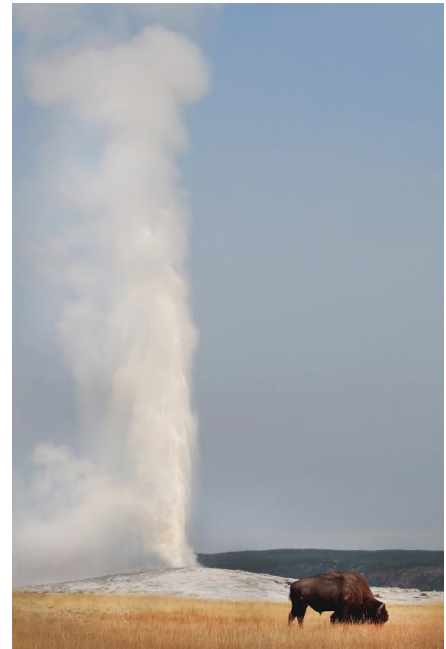
Z avtobusom sva se peljala od Burlingtona do Bostona. Tam sva prespala na letališču in zjutraj odletela v Denver, Colorado, kjer sva prek 'Couchsurfinga' pri dveh fantih z zabavnim jazbečarjem dvakrat prenočila. Od tam sva zjutraj spontano sedla na avtobus in se po desetih urah pripeljala v Billings, Montano. V Billingsu je Jaka, moj fant, zapustil svoj kovček, saj je bil za tovrstno potovanje nepraktičen, in ga zamenjal z nahrbtnikom, ki sva ga kupila v eni od trgovin na poti. Naslednji dan sva se prav tako z avtobusom peljala v mesto Bozeman, od kjer sva najino potovanje prepustila avtoštopu. Ta izkušnja je res neprecenljiva, saj ti omogoči vpogled v dejansko razmišljanje ameriškega človeka, ki je našemu tradicionalno zavrtemu načinu diametralno nasprotno. Prištopala sva v Big Sky, MT, kraj, ki sem

si ga že lani poleti ogledovala na internetu, pa se mi še sanjalo ni, da bom čez eno leto točno tam.

Še en dokaz, da nam želje same pošljejo trmo, pot in predvsem moč, ki je potrebna za njihovo uresničitev.

Očitno res. (Smeh.) Naslednji dan sva šla na dvourno terensko ježo, pa potem spet na avtoštop vse do Yellowstonea. Imela sva srečo, da je bila točno tisti vikend stoletnica narodnega parka in ni bilo vstopnine. Prenočila sva pri slavnemu gejzirju Old Faithful in bila zjutraj priča bizonu, ki se je sprehajal med turisti in se kot naročeno postavil točno pred gejzir. Navdušenje fotografov je bilo nepopisno. Ker je bil na jugu Yellowstonea velik požar in je bil posledično zaprt izhod, sva se na žalost morala obrniti in narediti ovinek čez zvezno državo Idaho. Seveda sva štopala. Proti več-

ru sva prispela v Jackson, Wyoming, kjer sva dvakrat prenočila. Naslednjega dne sva šla na rafting in plavala v Snake river. Iz Jacksona sva štopala nazaj v Denver in zaradi časovne stiske postajala nekoliko nestrpna, saj nama je do leta ostalo le še osem

Old Faithful in bizon. (Osebni arhiv Blažke Šubic)

Jahanje v Montani. (Osebni arhiv Blažke Šubic)

ur, do letališča pa zaradi slabih avtobusnih povezav ne bi prišla pravočasno. Štopala sva in upala, da se nama bo nasmehnila sreča. Prijazni mož naju je vzel v že tako natrpan avto in tako sva še pravočasno ujela nočni let za Boston. Ogledala sva si mesto, akvarij, prenočila in naslednji dan z avtobusom šla v New York. Bila sva že precej utrujena, tako da sva uživala v razkošju narave Central Parka. Naslednji dan sva letela domov.

Bi morda lahko izpostavila kakšno prav zabavno anekdoto, za katere je verjetno poskrbel kakšen izmed avtoštopov?

Ustavljali so nama neverjetni ljudje. Prijaznega možakarja, ki nama je pomagal ujeti letalo za Boston, sva v šali poimenovala Božiček, saj mu je bil po najinem mnenju neverjetno podoben. In moram reči, da letos od Božička ne potrebujem nobenega darila več, saj je predčasno odlično opravil svojo nalogo. Zelo sta nama pomagala tudi Američanka in Italijan, s katerima smo si skupaj ogledovali gejzirje in sta vseskozi kazala neverjetno skrb za naju. Kupila sta nama celo nekaj hrane za nadaljnjo pot. Študent David, Nemeč, je naju in najino prtljago po čudežu zmožgal spraviti v že tako 'nabasan' avto, čeprav bi se brez problema peljal mimo naju. V Big Skyu na parkirišču naju je opazil starejši gospod in nama sam od sebe ponudil prevoz do jahaljšča, čeprav ni bil namenjen v tisto smer. Kasneje nama je zaupal, da je v svojih študentskih letih štopal po Evropi in si je vedno želel nekemu vrniti uslugo. Srečala sva tudi veliko prijaznih policistov in s tem razbila stereotipno mnenje, da so oholi. Res sva se zabavala. V dvanajstih dneh

sva tako obiskala 8 zveznih držav (Vermont, New Hampshire, Colorado, Wyoming, Montana, Idaho, Massachusetts, New York), naredila cca 3100 km, od tega 1815 km s štirimi avtobusi in 1270 km z enajstimi 'zaštopanimi' avtomobili. Letela sva sedemkrat.

Kaj je po tvojem mnenju tiso največ, kar si se lahko naučila v tako zanimivem poletju?

Na določeni točki se je bilo potrebno odločiti ali bom nadaljevala s študijem ali bom vse skupaj pustila, šla delat in poizkusila nekaj čisto novega. Zmagala je seveda druga opcija in niti malo ne obžalujem, vredno je bilo čisto vsakega centa, res. S tem, da sem se odločila za to dogodivščino, sem se odločila tudi, da si potrebni denar zaslužim in tako vse skupaj plačam sama. Naučila sem se toliko novih stvari, izboljšala angleščino, spoznala čudovite ljudi ... Najboljši del tega je, da mi te izkušnje nihče ne more vzeti. Popolnoma se strinjam z rekom, da je potovanje stvar, za katero zapraviš denar in si na koncu še bogatejši. Veliko ljudi občuduje moj pogum za takšno odločitev. Ampak

vse, kar sem dejansko naredila, je bilo to, da sem se odločila med vsakdanjim življenjem in nečem novim. Mislim, da ljudje preveč odlašajo z možnostjo uresničitve svojih sanj. Tako marsikdo nikoli ne izkusi nič vznemirljivega, novega. Nikjer ne piše, da bomo vsi dočakali pozno starost, zato si večkrat postavim vprašanje: »Če bi bil danes moj zadnji dan, ali bi bila zadovoljna s svojim življenjem?« In trudim se, da je odgovor na to vprašanje čim večkrat »ja«. Prav tako sem spoznala, da za uresničitve svojega cilja ni potrebno preveč planirati. Samo odločiti se je treba, kaj bomo postali, naredili, dosegli, in življenje bo že našlo način, da nas pripelje do cilja. Včasih ljudje pretirano planirajo stvari, se potem tega načrta držijo kot klop in nehotite spregledajo priložnosti, ki se jim ponudijo. Včasih je treba enostavno pustiti življenju, da nam pripravi tudi kakšno presenečenje.

Blažka, najlepša hvala, da si to zanimivo izkušnjo delila z nami.

Z Blažko Šubic se je pogovarjala

Katja Kožuh.

Central Park, NY. (Osebni arhiv Blažke Šubic)

NOGOMET NI LE ŠPORT, JE NAČIN ŽIVLJENJA

Mnogo ljudi, ki jih srečam, mi vedno znova postavlja vprašanja kot sta npr.: »Zakaj ravno nogomet? Ali ni to moški šport?« Moram priznati, da velikokrat tudi sama pomislim, preden lahko podam odgovor. Naj vas razsvetlim, da to ni bila ravno odločitev, ki bi jo sprejela čez noč. Začetki segajo že v rano otroštvo, ko tehnologija še ni bila tako razvita kot dandanes in smo otroci večino svojega časa preživljali zunaj, na svežem zraku, k čemur je pripomogla tudi potreba po nenehnem gibanju. Bila sem ena izmed redkih deklet v naši vasi in ni mi preostalo drugega, kot da se prilagodim nasprotnemu spolu. Velik del svojega otroštva sem namreč preživela v družbi fantov; svojih bratov in sosedov. Sedaj lahko rečem, da me je ta moški vpliv utrdil za naprej in mi dal trdno voljo in moč, ki je pri mojih vrstnicah ni bilo zaznati.

Moji nogometni začetki so se 'godili' na travniku s pokošeno ali dolgo travo, na vsako stran pa smo postavili po dve leseni palici za gol. Kmalu smo dobili tudi asfaltno igrišče v Zmincu, ki vedno bolj cveti. Lahko rečem, da je postalo moj drugi dom. Tam sem preživljala večino svojega prostega časa, sedaj pa je moja strast 'veliki nogomet' in seveda nogometna zelenica.

Uradno sem svojo nogometno pot začela 17. septembra 2014. Dolgo je bila moja tiha želja, da bi trenirala nogomet, a nikakor nisem zbrala dovolj poguma za to, pa čeprav me je ljubezen do športa spremljala že odkar mi je zrasel prvi zob. Ne morem ravno reči, da sem imela

(Foto: Zejem)

podporo domačih, saj so bili mnenja, da je nogomet grob šport. Menili so, da gre le za trenuten navdih, ki me bo sčasoma že minil. A ravno takšno mišljenje mi je vzbudilo še dodaten pogum in moč, da se takorekoč sama spopadem z vsem tem in dokažem, da se motijo. Že na prvem treningu se je pokazalo iz kakšnega testa sem. Brez problema sem se vključila v igro in tako zaigrala že na prvi tekmi. Trener me je postavil v konico napada, kjer sem kar štirikrat zatresla mrežo. Tako sem še isto leto postala prva strelka lige, naša ekipa pa je zasedla prvo mesto. To je bila zame velika potrditev, saj sem se končno počutila izpolnjeno. Tudi letos sem pridobila naziv najboljša igralke, naša ekipa pa je osvojila pokal.

Nogomet je ekipni šport, zato je sodelovanje bistvenega pomena. Ekipna povezanost je nujno potrebna, saj se slednje močno odraža v sami igri. Če pade ena, pademo vse. Če se

veseli ena, se veselimo vse. In to je tisto, kar nas povezuje in nas vedno znova tudi uči. Seveda pa ni vedno vse rožnato, sploh pa ne v športu. Tako ekipa, kot vsak posameznik, imamo vzpone in padce. Tudi pri meni je bilo tako. Decembra lani sem si na treningu zlomila nogo. Svet se mi je v trenutku obrnil na glavo. A s svojo trmo in disciplino sem bila kmalu spet na zelenici. Iz lastnih izkušenj vam lahko povem, da nogomet ni le šport. Je način življenja, ki zahteva veliko odrekanja in trdega dela. Še posebej pomembna pa je vztrajnost. Ko si že na koncu z močmi, moraš vztrajati tudi po tem, ko so ostali že obupali in to je ena mojih glavnih vrlin. Večkrat mi v ušesih odzvanjajo besede trenerja, ki me je enkrat vprašal: »Monika, katera izmed desetih sklec je najpomembnejša?« Odgovorila sem, da je verjetno deseta, on pa me je takoj popravil, da je »ta enajsta.«

Treningi niso enostavni in tukaj ni dopusta. Zgodi se, da prostih dni skoraj ni, saj je glavni pogoj za uspeh dobra fizična pripravljenost. Za vsakim uspehom pa se skriva ogromno trdega dela. Seveda mi vse to ne bi uspelo brez podpore trenerja Mira Jovića, ki ga zelo cenim in spoštujem. Hvaležna sem tudi svoji družini, ki me je sprejela in mi sedaj nudi popolno podporo.

Z nogometom se mi je življenje popolnoma spremenilo. Postala sem srečnejši človek in še vedno gojim enako strast ob pogledu na žogo in nogometno igrišče. Šport in potreba po gibanju sta mi bila položena v zibelko in za to sem resnično zelo hvaležna. Nogomet me je naučil, da

je slediti strasti pomembnejše od strasti same. Če se v nekaj globoko in z iskreno srčnostjo potopimo, se nenehno izboljšujemo in nikdar ne odnehamo, je to izpolnitev. To je uspeh. Nikakor pa ob tem ne smemo

pozabiti na človeške vrednote, ki jih vedno bolj izgubljam, a so ena najpomembnejših vrlin, ki jih potrebujemo, da osrečimo sebe in s tem tudi druge.

Avtorica prispevka:

Monika Bergant

(Foto: Zejem)

KULTURNI KOTIČEK

LABOD

Se ti ponoči sanja o labodu?
Ga še kdaj vidiš onkraj črnega zrcala,
onkraj meje med kožo in tokom krvi?
Se ti ponoči sanja o labodu?

Zadrži ga v hipu slokega spomina,
zadrži ga s tresljaji daljnega glasu.
Zadrži ga na praznem stolu poteptane mōre
in izpij kaplje z njegovih peres.
Nabral jih je v ovoju divjega kostanja.

Dovoli, da pusti tihe stopinje
v sobi jeznih starih nožev.
Dovoli, da zaspi na pomečkani rjuhi.
Naj njegov jezik stali ostro goro
in strga sol z razgaljenega hrpta.

NEZNANKA

Kaj veš o zgodbi njenega parfuma,
ki je privabil kup tvojih značajev?
V drobcih neotipljivega suma
sodiš v nizu napáčnih dražljajev.

Izpuli iz dlani ostro bodico
na poti skozi podrte gozdove.
Poslušaj zvedavo, drobno sinico,
išči potrte in lačne vetrove.

Poglej na okno, kjer zdaj dež poseda,
obesi pod gluh strop dišeči lovor.
Podri zidove, ki gradi jih čreda
in brez ugovora prenaša tovor.

Odslovi čas, ki bo ostal uganka,
in mōlči, ko gre mimo kot neznanka.

TRENUTEK PREPROSTEGA DNEVA

Trenutek, ko dež se umakne tišini
in veter objame mokrino dreves ...
Golobi po strehah zaupno molčijo
in tudi kak vrabec se najde vmes.

Obstalo je sonce, zavito v oblake,
a vseeno na robu se mesta jasni.
Za droben hip slišim oddaljene vlake,
ki vozijo zgodbe in čas in ljudi.

Poljubim trenutek preprostega dneva,
ki plete kot pajek nevidne vezi.
Morda se čez čas v objemu zaveva,
da spletel je mrežo brez grenkih sledi ...

DRUGAČNE ZVEZDE

Ovce so votle.
To je vse, kar moraš vedeti ...
In sive miši so vse prej, kot tihe.

Izpljuni pred tovarno težki zrak,
nasloni se na vlažni, srednji sedež.
Ugrizni v vsiljivo šepetanje
in dolgo tolči po priprtih vratih ...

Spet je vse prav.
Prav nič ni narobe,
saj samó stari tiri peljejo na vzhod.
Tam trte so prazne in plašči brez gumbov.

Pohodi zavržene, prazne lupine.
Ležerno se odpravi na potep
in čas zavij v kocko iz sladkorja.
Severno boš našla pesem o drugačnih zvezdah.

SANJSKI KANAL

Kapljati kakor dež po bisernem dežniku,
ki noče spremenit se v bel balon.

Vzeti grablje iz peskovnika in pograbit listje
v velik kup za razigrana otroška stopala.

Metati se po spolzko razmočeni zemlji,
saj imaš v omari preveč čistih hlač.

Umazati jih plesaje, saj ples je sporočilo skritih gibov.

Zaspati po krohotu zlitega kakava na rumenem prtu.
Zaspati in sanjati naključne sanje sanjskega kanala.

Poezijo je prispevala Katja Kožuh
Ilustrirala: Tadeja Klobučar

KULINARIČNI KOTIČEK

Letošnja jesen je bila radodarna z letino hrušk. Še posebno dobro so obrodile viljamovke. Sorta so poznali že v 18.stoletju. Drevo viljamovke zraste 4 – 8 metrov visoko, najbolje uspeva na sončnih legah. Plod viljamovke je zvonaste oblike. Kožica je tanka, v začetku svetlo zelena, ob dozorevanju rumena, na osončeni strani rahlo rdečkasta. Viljamovka zori konec avgusta in v začetku septembra. Meso je belkasto in sočno, sladkega okusa z muškatno aromo. Je zares odličnega okusa. Uporabljamo sveže plodove, hruške sušimo, delamo sadne sokove, kuhamo žganje ...

Za vas smo pripravili nekaj predlogov za uporabo te odlične hruške v kulinariki.

HRUŠKOV GOSTI SOK

Sestavine:

3 kg olupljenih viljamovk
7 l vode
1 kg sladkorja
30 g citronske kisline

Priprava: Olupljene in očiščene hruške skupaj z enim litrom vode in sladkorjem skuhamo do mehkega. Ostalo vodo zavremo in dodamo citronko. Hruške gladko zmiksamo in jih zmešamo z ostalo vodo. Zavremo in vroče polnimo v steklenice, ki jih dobro zapremo in shranimo v hladnem in temnem prostoru.

(Foto: Simona Maček)

OBLOŽENI KRUHKI ZA VSAK OKUS

Sestavine:

francoska štruca
maslo
hruške, orehi, redkvice, različni siri, paprika,
paradižnik ... vse, kar imate radi

Priprava: Francosko štruco narežemo na kolobarje in na maslu opečemo. Tako pripravljene kruhke poljubno okrasimo.

Opečen kruhek, paradižnikove kocke, sir brie, rezina hruške, orehovo jedrce, redkvice, zelišča (foto: Simona Maček)

HRUŠKOVA TORTA S ČOKOLADNO IN CIMETOVO KREMO

a) Biskvit

Sestavine:

4 jajca
80 g sladkorja
120 g moke

Priprava: Beljake stepemo v sneg, dodamo sladkor in rumenjake. Nato narahlo vmešamo moko. Pečemo na 180°C približno 15 minut.

b) Hruškova plast:

Sestavine:

200 g hrušk
100 g sladkorja
50 g vaniljevega pudinga
3 dl vode

Priprava: Iz sladkorja napravimo karamelo in na njej popražimo olupljene in narezane hruške. Zalijemo z vodo in malo pokuhamo. Hruške odstranimo, da se

preveč ne zmečajo in v pripravljeno tekočino vmešamo puding. Kuhamo 3 minute, nato vmešamo hruške, razporedimo po biskvitu in pustimo da se ohladi.

c) Čokoladna krema:

Sestavine:

100 g čokolade
200 ml smetane

Priprava: Zavremo smetano in jo prelijemo čez čokolado, da se stopi. Ohladimo in stepemo, da nastane krema. Razporedimo po torti in damo v hladilnik za 30 minut.

d) Cimetova krema:

Sestavine:

250 g mascarponeja
2 dl smetane
150 g sladkorja v prahu
čajna žlička mletega cimeta

Priprava: Cimet z 0,5 dl smetane zavremo in ohladimo. Sladkor v prahu in cimetovo zmes vmešamo v mascarpone. Na koncu vmešamo stepeno smetano. Razporedimo čez čokoladno kremo in torto damo v hladilnik za nekaj ur, da se dobro ohladi in se kreme strdijo. Na koncu torto okrasimo s čokoladnimi mrvicami.

(Foto: Simona Maček)

Želimo vam veliko idej in užitkov ob ustvarjanju vaših kuharskih kreacij.

Avtorica prispevka: Simona Maček

Turistična kmetija Jamnk

ZADOVOLJNI Z DOGODKI, POGREŠAMO PA DELOVNO PODPORO ...

Člani društva smo, tako kot v preteklih letih, tudi v letu 2016 izpeljali planirane prireditve z veliko energije, volje in kreativnosti. Z namenom združiti kreativne potenciale in vzpostaviti medsebojno pomoč, smo se v letu 2016 začeli povezovati s sorodnimi društvi v Poljanski dolini. To nam je v neki meri uspelo in bomo na povezovanju še gradili, saj smo mnenja, da je to prava pot za lažjo organizacijo in širšo promocijo dogodkov.

Od planiranih prireditev nam zaradi slabe napovedi in naletavanja snega ni uspelo izpeljati edino kresovanja, smo pa nekaj dni pred tem v sodelovanju z drugimi društvi vzdolž Poljanske doline izpeljali tek in pohod iz Zminca do Hotavelj. Prireditve ni bila tekmovalnega značaja in je potekala povsem na rekreativni ravni, brez merjenja časa, v slogu »povežimo dolino«. Tek, ki je zajemal 27 km po okoliškem hribov-

ju, smo poimenovali Polansk Trejl. Po domače.

Kar nekaj korakov je bilo potrebnih, da smo prišli od starta do cilja. Tega smo se zavedali vsi, ki smo se lotili te preizkušnje. Ob tem se nam je kot soorganizatorju ves čas postavljalo vprašanje, kakšna bo udeležba. Potrebno je bilo primerno pripraviti okrepčevalnice, da so udeleženci lahko nadomestili izgubljeno energijo. S skupnimi močmi nam je to uspelo in ne vidimo razloga, da Trejla ne bi ponovili tudi prihodnje leto. Pravzaprav priprave v neki meri že potekajo in trasa se že riše ... povsem nova ... po drugi strani reke Sore. Vseh skrivnosti vam ne bomo izdali, kar pridite pogledat.

Poleg Prešernovega pohoda, o katerem si lahko več preberete v nadaljevanju, in uspešno izvedene čistilne akcije, so bile to prve korenine, ki so pognale v prvi polovici leta. Kljub uspešno izpeljanim dogodkom, pa bi v društvo radi vpeljali novo energijo, nove ideje in delovno vnemo. Pogrešamo delovno podporo krajanov in članov, še zlasti mladine, ki je pokazala, da lahko odlično izpelje dogodke in kot 'klapa' uigrano deluje med seboj. Želimo si, da bi v tem

duhu prihodnje leto delovali tudi v izvršnem odboru.

PREŠERNOV POHOD NA ZAVRH

V letošnjem letu je tradicionalni pohod, ki je mimogrede potekal že šestnajsto leto, izpeljala pomlajena ekipa članov. Mladina je vse potrebne stvari za pohod pripravila dosledno, kot se za prave organizatorje spodobi. Pohodnike je na vrhu tradicionalno pričakal golaž in vroč čaj, poleg tega pa še kupica dobrot iz domačih pečic. Kljub slabemu vremenu se je na pohod odpravilo preko trideset vodoodbojnih pohodnikov. Skupaj s pohodniki iz drugih izhodišč je število udeležencev presegalo število petdeset. Glede na slabo vreme je bila udeležba presenetljiva. Tokrat nas je tako na zbirališču kot tudi na samem vrhu obiskal dr. Fig – France Prešeren – in nam delil suhe fige ter anekdote, ki jih je sam pred 200 leti izkusil. Tako smo bili poleg pohodništva, ki nam je pošteno pognal kri po žilah, deležni še kulturnega pridiha, spomina na našega največjega pesnika. Verjamemo, da nas bo obiskal tudi prihodnje leto, zatorej vas lepo vabimo, da se nam 8. februarja 2017 spet pridružite.

ČISTILNA AKCIJA

Tudi letos smo skupaj s KS Zminec organizirali čistilno akcijo. Januarja smo 'stisnili' glave pobudniki čistilne akcije v Zmincu, Brodeh in Ribiške družine Sora. Določili smo termin 2. april in čakali le še na napoved vremena. Tudi ta nam je bila tokrat naklonjena. V sodelovanju z ribiško družino Škofja Loka smo očistili bregove reke Sore, avtobusna postajališča in okolico lokalne ceste skozi vas in okolico glavne ceste.

V povezavi s sosednjimi vasmi smo

praktično izpeljali čistilno akcijo od Loga do Škofje Loke. Nabrali smo skoraj za en tovornjak odpadkov, ki so jih potem delavci Loške komunale odpeljali v nadaljnjo obdelavo.

ŽIV ŽAV Z OVIRATLONOM

Največji in najbolj odmeven dogodek našega društva je otroški Živ Žav z oviratlonom, ki smo ga letos pripravili že četrtrič. Kljub okrnjenemu številu ustvarjalcev dogodka smo v povezavi z Gasilsko enoto Škofja Loka in lokostrelsko sekcijo ŠD Partizan uspeli pripraviti nepozabno doživetje za otroke. V dopoldanskem času smo pripravili otroški oviratlon, pri čemer so otroci morali premagati nekaj ovir in se soočiti z gašenjem ognja. Na koncu se je vsak otrok spoznal z gozdnim možem, se pri njem okrepcal in prejel nagrado za pogum. Pripravili smo tudi napihljiva igrala, vodno

drčo, ustvarjalne delavnice, lokostrelstvo, paralelno vožnjo s poganjalci in zgodbo viteza, ki je rešil princesko pred zlobnim zmajem. Zgodba, osnovana na legendi o kralju Arturju, se je zaključila s poskusom, kako izvleči sabljo iz skale, kar je na koncu uspelo le 'pravemu' vitezu.

Veliko srečo smo imeli organizatorji tudi z vremenom, ki je bilo zelo prijetno in na trenutke prav vroče. Člani društva smo za hlajenje poskrbeli s hladno pijačo, sladoledom in senco, loški gasilci pa z vodno drčo in tuši.

Čeprav smo se organizatorji zelo trudili moramo priznati, da dogodka brez prostovoljcev, sponzorjev in donatorjev ne bi mogli izpeljati. Vsem bi se radi iskreno zahvalili in upamo, da bomo dobili mesto pri njih tudi prihodnje leto, ko bo že pēti Živ Žav. Mi se že pripravljamo in kujemo ideje. Se vidimo!

BASKETFEST

V začetku oktobra smo organizirali turnir trojk v košarki. Vse prijavljene igralce trojk smo na začetku natisnili na listiĉe in jih dali v vreĉko. Iz nje smo izžrebali dejanske ekipe, ki so se pomerile med seboj. Ekipe smo želeli pomoĉi ĉim bolj poenotiti in namesto tekmovanja izpeljati predvsem druŹabno rekreativni dogodek. To nam je uspelo, saj je bilo vzduŹje ob druŹenju v Źportnem duhu izredno prijetno in sproŹeno.

DOSEŽKI IN ODMEVI...

Radi bi se pohvalili, hkrati pa našemu ambasadorju Janezu Uršiču čestitali za vse dosežke, saj je z zavirljivimi rezultati zastopal naše društvo. Pretekla leta je cvetel zlasti v kolesarjenju in teku, letos je tema športoma dodal še plavanje in vse skupaj združil v triatlon. Že lani je na svoj triatlonski potencial opozoril na edinem slovenskem HALF IRON triatlonu OCEAN LAVA RACE CELJE – LOGARSKA, letos pa na tej isti tekmi ponovno nastopil in osvojil absolutno 2. mesto. Po le treh tednih je nastopil na Iron

Man-u na Madžarskem. Naj povemo, da Iron Man od udeleženca zahteva, da preplava 4 km, se presede na kolo in odpelje 180 km ter na koncu preteče še 42 km. NORO! No, Janezu ni uspelo le premagati omenjenega, temveč je zmagal *****... neverjetno, mi smo še vedno brez besed. Med drugim je v štafeti z Gorazdom Šornom na Teku 4ih mostov osvojil tudi prvo mesto. Poleg teh žlahtnih dosežkov je nastopil na celotnem Pokalu Polanskih Puklov in v svoji kategoriji M5 v skupnem seštevku osvojil 3. mesto, nizal sijane čase in lepa mesta na različnih tekmovanjih, kot je Naj Naj 21, Maraton Franja, Triatlon Bled, Triatlon Jeklenih, posameznih kolesarskih vzponih ipd. Za vse to mu iskreno čestitamo in mu želimo še obilo športnih dosežkov in užitkov. Prav tako grejo čestitke tudi vsem ostalim članom, ki so posegali po uspešnih rezultatih ali dosegli že svoje osebne športne cilje, ki so si jih zadali.

IZDELALI SMO...

Glede na vse dogodke, ki jih prirejamo, se nam iz leta v leto nabirajo raznovrstni rekviziti in oprema. To so razni morali, smerokazi, transparenti, kabli, gostinski pripomočki ... V ta namen smo priskrbeli star, rabljen,

gradbiščni kontejner in ker takega nismo imeli srca postaviti v urejeno, urbano okolje igrišča, smo le tega pred postavitvijo izolirali in oblekli v les. Zamenjali smo tudi pod in notranjo stensko oblogo. Prihodnje leto mu bomo dodali še novo streho, da bo v njem vedno suho.

Posodobili smo tudi igrala in jih obogatili z novim gugalnim gnezdom ter nekaterimi sedišči.

OSTANITE Z NAMI

V prihajajočem letu se bomo trudili še naprej in vas razvajali vsaj tako, kot doslej. Upamo, da ste z našim prostovoljnim delom zadovoljni in boste še naprej korakali z nami. Ob tej priložnosti vas vabimo, da se nam pridružite pri večernih tekih in vadbah v telovadnici. Več o samih programih najdete na naši spletni strani www.sdutrip.si ali pa nam pišite v naš e-poštni predal sdutrip@gmail.com. Na oglasni deski na igrišču objavljamo vabila za dogodke in akcije ŠD Utrip. Spremljate nas lahko tudi na socialnih omrežjih kot je Facebook, Twitter itd. Prav tako se lepo zahvaljujemo vsem sponzorjem, donatorjem in vsem, ki ste nam kakorkoli pomagali. Priporočamo se tudi v bodoče.

Avtor prispeva: Gorazd Šorn

Foto: Arhiv športnega društva Utrip

AKTUALNO

Jesen je bila na področju asfaltiranja odsekov v naši krajevni skupnosti kar razgibana. Uspelo nam je asfaltirati naslednje dele:

- a) Špeglič – odcep Muretov grič v dolžini 500 metrov
- b) Sopotnica – Mežnar (Sv. Florijan) v dolžini 300 metrov
- c) Sopotnica – Žerinc v dolžini 350 metrov
- d) sanacija Sopotniške ceste v dolžini 100 metrov
- e) sanacija ceste Zminec – Sv. Petra hrib v dolžini 50 metrov
- f) čez poletje je bil saniran tudi plaz na cestnem odseku Špeglič – odcep Muretov grič.

Avtor prispevka: Janez Kožuh

(Foto: Janez Kožuh)

MNENJA IN PISMA BRALCEV

Naša krajanka, Anica Ziherl, je takole strnila svoje misli o dogajanju v krajevni skupnosti v preteklem letu.

Veselje ob odprtju obvoznice ni trajalo dolgo, saj smo krajanji Bodovelj zgroženo ugotovili, da je bilo kar nekaj avtobusnih linij iz smeri Škofje Loke v Poljansko dolino ukinjenih. V Bodovljah je precej dijakov, študentov in drugih krajanov, ki uporabljajo avtobusni prevoz, z omenjenimi ukrepi pa so možnost uporabe zreducirali. Največji problem nastane, ko se dijaki in študentje v popoldanskih in večernih urah vračajo domov, saj od 16h naprej avtobusi vozijo samo po obvoznici. Njihov prvi izstop je tako možen šele v Zmincu (pri zgornji postaji). Od tam morajo pešačiti ne glede na pozno uro – naj bo to ob 20h ali 22h – do obvoznice, kar po cesti, kjer ni ustrezne površine za pešce, niti javne razsvetljave, tako da lahko pride do nesreče. Predlagam, da

(Osebni arhiv Anice Ziherl)

v vmesnem obdobju – do predstavitve avtobusne postaje – vsaj en avtobus (ob 17h, 20h in 22h) pelje po stari cesti in ustavi na postaji v Zmincu 1 (pri kamnolomu). Ko pa bodo postaje predstavljene, je nujno potrebno popraviti ograje na obeh mostovih, saj so popolnoma dotrajane in zato zelo nevarne.

O kulturnih znamenitostih v naši krajevni skupnosti smo že poročali, zato naj omenim le, da se je medtem že zgradilo obzidje in tlak okoli cerkve Sv. Petra v Bodovljah. V celoti

so obnovili tudi zakristijo in restavrirali ograje v njej. V to obnovo je bilo vložena veliko truda vaščanov Bodovelj in obeh ključarjev.

Na koncu pa naj omenim še, da so 19. 5. 2016 k nam pripeljali kip Fatimske Marije, da smo jo lahko počastili z molitvijo in pesmijo. Dogodka se je udeležilo kar precej vaščanov in tudi drugih, kar je razvidno na fotografiji. Marsikomu bo to doživetje ostalo v lepem spominu.

Anica Ziherl

članica sveta KS – Zminec

Z vami želimo v obliki rokopisa deliti tudi pristrčen zapis bralke:

Urajeoma skupnost
Ljimec

Verjame mi nekoliko kipe, da dobim vaše glasilce.
Tako mi je uspelo dobiti 3. številko.

Ikar je Ikar nekaj let živel v tujini, vendar se ne
vedno imenuje Ljimec. Ikaru vam kotiček
za vsebuje vašega glasilca.

Ikar in Ikar dobiti je tako začen za današnji
čas. Ikar je pomembna je misel "Vsega določila se
mimo pridi"

Tudi naša prava "Ikar" ima veliko geslice
le pa na dan lahko črtaš besede tibetanske
matice, učenec Ikar jelebošča dan. Te pa so:
"Opusti mi, žar mi je, Ikar in Ikar te
mimo!"

Ikar pomembna sem, da sem tudi jaz Ikar
Ikarit prava Ljimec.

Ikar sem veliko uspehov in uspešnosti.

S spoštovanjem

Ikar Borovikar

Bodovlje. (Foto: Marko Kožuh)

Finančno so nas podprli: